

Nabierzcie ducha i podnieście głowy (Łk 21,28)
List Pasterski na I Niedzielę Adwentu (C)
1 grudnia 2024 r.

**Czcigodni Kapłani,
Drogie Osoby Konsekrowane,
Umilowani w Panu Diecezjalnie!**

I. Dzisiejsza pierwsza niedziela Adwentu rozpoczyna nowy okres liturgiczny, dany nam po to, byśmy dobrze przygotowali się do Uroczystości Bożego Narodzenia. Adwentowe oczekiwanie na przyjście Chrystusa ma jednak podwójny sens. Pierwszy sens to oczekiwanie na narodziny Syna Bożego jako Człowieka, a skoro Chrystus już narodził się w Betlejem, to teraz możemy czekać tylko na kolejną rocznicę tego wydarzenia, świętować urodziny Jezusa. Jest jednak i drugi sens adwentowego czekania na spotkanie – z Chrystusem jako Sędzią, który, gdy przyjdzie, oceni każdego człowieka i zakończy dzieje świata. Przynajmniej od VI w. Adwent rozciąga się na 4 kolejne niedziele przed Bożym Narodzeniem i nie ma już charakteru pokutnego, jak to było kiedyś, ale jest pełnym nadziei i radości czekaniem na Pana. Pamiętamy też, że Chrystus jest z nami *przez wszystkie dni, aż do skończenia świata*, Jego przychodzenie nieustannie dokonuje się w liturgii, gdzie rodzi się na nowo i ofiarowuje za nas, cały czas towarzysząc nam w drodze i prowadząc do portu zbawienia.

II. W pierwszej części Adwentu Kościół każe nam koncentrować uwagę na paruzji, czyli na powtórny przyjściu Chrystusa. Przytacza teksty biblijne poruszające tematy apokaliptyczne. Trzeba zauważyć, że samo słowo „apokalipsa” oznacza objawienie, którego przedmiotem jest głównie przyszłość, łącznie z ostatecznym losem świata i ludzi. Świat kiedyś się skończy, choć nie wiadomo, kiedy. Skończy się również nasze życie na ziemi, a koniec może przyjść nagle, niespodziewanie. Takie są podstawowe informacje na ten temat. Znamy je. Jednak, mimo że je znamy i mamy własne obserwacje potwierdzające, że bardzo zaskakujący bywa moment odejścia ludzi, to jednak myśli o śmierci zwykle wypieramy ze świadomości i odkładamy na starość.

Przedmiotem Bożego objawienia jest jednak również teraźniejszość. Myśląc o rzeczach ostatecznych, pytamy bowiem, jacy jesteśmy dzisiaj w oczach Pana Boga, czy obecny stan naszego serca, naszej wiary, naszego ducha, pozwala nam spokojnie myśleć o śmierci i sądzie? Skoro na końcu ujawni się jacy naprawdę jesteśmy, to może dobrze byłoby już dzisiaj spojrzeć na siebie inaczej, zgodnie z prawdą, dostrzec braki i faryzejskie zabiegi o budowanie dobrego obrazu siebie, którymi próbujemy zastąpić szczerze kroczenie drogą Ewangelii. A tymczasem ogarnia nas niezwykła czułość miłującego Boga, który chce byśmy szli przez życie mając pewność, że On nas obdarzył godnością swego dziecka.

W dzisiejszym psalmie responsoryjnym śpiewane były słowa: *Bóg powierza swe zamiary tym, którzy się Go boją i objawia im swoje przymierze* (Ps 25,14). Dla człowieka żyjącego blisko Boga wszystko staje się bardziej zrozumiałe, a zwłaszcza to, że On nas kocha i zostawił nam obietnicę wiecznego życia. Jesteśmy zatem pełni nadziei i radości.

III. Rozpoczynający się dzisiaj Adwent ma nas przygotować do Świąt Bożego Narodzenia, ale też do rozpoczęcia Jubileuszu Roku 2025. Jubileusze w Kościele są obchodzone od 1300 roku, kiedy to papież Bonifacy VIII ogłosił pierwszy Jubileusz. Zwyczajne Jubileusze odbywają się obecnie co 25 lat. Ten, który ma się rozpocząć, ogłosił Ojciec święty Franciszek 9 maja 2024 r. Podczas specjalnej uroczystości podpisał wówczas bullę „*Spes non confundit*” (Nadzieja zawieść nie może) i podał hasło, pod jakim będzie się on odbywał: „*Pielgrzymi nadziei*”. Papież mówił wówczas: *Bracia i siostry, to właśnie tę nadzieję, zakorzenioną w Chrystusie, który umarł i zmartwychwstał, chcemy wychwalać, przyjmując i głosząc całemu światu w nadchodzącym Jubileuszu* (homilia z 9 maja 2024 r.). Ojciec święty skierował też apel do wiernych, by stali się *piewcami nadziei w cywilizacji naznaczonej zbyt wielką beznadzieją*. Upływa bowiem pierwsze ćwierćwiecze XXI wieku. Jesteśmy świadkami stałego postępu technicznego, ale niestety nie towarzyszy mu rozwój w dziedzinie ludzkiego ducha. Przeciwnie, problemów natury duchowej, moralnej i psychicznej jest coraz więcej.

IV. Niemal 3 lata trwa już wojna na Ukrainie i niesie ze sobą wszystkie smutne jej konsekwencje, utrzymując stan zagrożenia w całej Europie wschodniej. Ponad rok trwa też krwawy konflikt między Izraelem i Palestyną. Nie udało się przezwyciężyć na naszym kontynencie kryzysu migracyjnego. Niemało jest też problemów w dziedzinie edukacji dzieci i młodzieży, integralności małżeństwa i rodziny oraz ciągłości kulturowej. Złe używanie wolności wywołuje kryzysy tożsamościowe, depresje. Rodzi też frustracje i przyzwala na sięganie po substancje niebezpieczne i uzależniające. Dochodzą do tego trudności gospodarcze wielu państw i ich bolesne skutki, zwłaszcza dla najsłabszych ogniw społeczeństwa – utrzymuje się problem bezdomności, biedy, nieprzystosowania społecznego i samotności. Coraz większym i bardziej widocznym problemem jest demografia. Podejście naznaczone lękiem, egoizmem, dążeniem do wygody i niechęcią do trudu wychowawczego oraz wzięcia na siebie zobowiązań. Wszystko to sprawia, że – jak napisał papież Franciszek – cywilizacja nasza jest *naznaczona wielką beznadziejnością*.

V. Kościół – zgodnie ze swoją misją i na miarę możliwości – podejmuje próbę przeciwdziałania różnym przejawom kryzysu nadziei. Nie jest to jednak łatwe zadanie do wypełnienia. Sam bowiem odczuwa „zadyszkę” i ubytek sił, a środowiska, które ostro sprzeciwiają się wszelkiej jego publicznej działalności, chcą go uznać za głównego „wroga publicznego”, którego trzeba wszelkimi metodami zwalczać lub przynajmniej okazywać lekceważenie. Nie możemy jednak pozwolić, by sparaliżował nas strach. Czujemy się przynaglani do oparcia się na Bogu, przyjęcia Jego światła i Jego mocy. Czujemy się posłani jako *piewcy nadziei*, potrzebnej każdemu człowiekowi jak tlen.

Papież Franciszek już 11 października 2022 r. zarządził rozpoczęcie bliższego przygotowania do Jubileuszu. Jego pragnieniem było to, by w pierwszym roku przygotowań skupić się na lekturze głównych dokumentów Soboru Watykańskiego II, a w drugim, na modlitwie. Mieliśmy w sobie odnowić *pragnienie przebywania w obecności Pana, słuchania Go i adorowania*. Napęłnia nas dużą radością to, że z naszej diecezji płynie stała modlitwa, że miały miejsce Jerycha różańcowe i udało się otworzyć jedną kaplicę wieczystej adoracji Najświętszego Sakramentu. Ten czas przygotowania do Jubileuszu powoli upływa.

Teraz trzeba nam otworzyć się na bogate treści i celebracje liturgiczne, jakie z Rokiem Jubileuszowym się wiążą. Trzeba nam podjąć wysiłek, by ten święty czas jak najlepiej wykorzystać.

VI. Uroczyste otwarcie Jubileuszu Roku 2025 w diecezji drohiczyńskiej będzie miało miejsce 29 grudnia 2024 r. w kościele katedralnym o godz. 10.00. Zamknięcie natomiast, 28 grudnia 2025 r. w kościele konkatedralnym w Sokołowie Podlaskim. W czasie zawartym między tymi klamrowymi wydarzeniami odbędzie się cały szereg różnych pielgrzymek, spotkań i celebracji liturgicznych, dających nam okazję do ufnej modlitwy, budowania i umacniania wspólnoty oraz skorzystania z łaski odpustu jubileuszowego. Wkrótce zostanie wydany dekret określający miejsca, w których będzie możliwość zyskania odpustu na terenie diecezji drohiczyńskiej oraz komunikat Wydziału Duszpasterstwa Ogólnego naszej Kurii z informacjami nt. świętowania jubileuszu. Nadmienię tylko, że planujemy m. in. diecezjalną pielgrzymkę do Rzymu i spotkanie tam wszystkich naszych grup w dniach 24-25 września 2025 r.

Kochani Księża, Drogie Osoby Konsekrowane, Umiłowani w Panu Diecezjanie, pragnę serdecznie zaprosić Was do czynnego udziału w spotkaniach Roku Jubileuszowego i jak najlepszego wykorzystania szansy na umocnienie chrześcijańskiej nadziei oraz zyskiwania odpustów dla siebie i dusz przebywających w czyśćcu.

Życzę też dobrego przeżycia Adwentu. Niech ten czas nie upłynie bez waszego udziału w rekolekcjach adwentowych i bez odbycia spowiedzi świętej. Zachęcam w miarę możliwości do uczestnictwa w Roratach. Niech starsi zabiorą ze sobą na tę piękną liturgię maryjną swoje pociechy, dzieci i wnuki.

Z serca wszystkim Wam błogosławię – w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen

/-/ + Piotr Sawczuk
Biskup Drohiczyński